

חיים בלבבות

מיזם הנצחה לכבוד 140 שנה לעיר ראשון לציון
לזכר הבנים שנפלו בלבנון במלאות 40 שנה למלחמת לבנון

הראשונה

סמל

דיויד-יעקב טורסטון

בן רוזה ורוברט

חיל רפואה

נפל ביום ט"ו בסיון תשמ"ב (06.06.1982)

בן 29 בנופלו

מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי ראשון לציון

תקופת הילדות והנעורים

דיויד נולד בברוקלין ארצות הברית ביום י' באב תשי"ג (22.7.1953).
בהיותו בגיל שבע עלה לישראל יחד עם משפחתו.

המשפחה התגוררה תחילה בחולון והוא למד בבית הספר היסודי
וייצמן. עד מהרה התאקלם בארץ ורכש לעצמו חברים רבים.

דיויד סיים את לימודי התיכון בהצטיינות.

אוהביו זוכרים כי כשעלה ארצה הכיר את השיר "התשמע קולי"
והתאהב בו.

<https://youtu.be/gnkCDDaMEho>

השירות הצבאי

בשנת 1971 התגייס לצה"ל ושירת כחובש קרבי ביחידה 669, יחידה אותה אהב מאוד.

במהלך שירותו עבר קורס צניחה, קורס חובש קרבי, קורס חובש תעופתי והחל לתפוס כוננות ביחידה בתפקיד חובש מוטס.

דיויד השתתף במלחמת יום הכיפורים ועוטר באות המערכה.

בתעודת השחרור מהשרות הסדיר צוינה התנהגותו כטובה מאוד:

“ביצע עבודתו כראוי לשביעות רצון מפקדיו”.

התקופה שלאחר השחרור

בתחילת נובמבר 1974 שוחרר דיויד מהשרות הסדיר והחל ללמוד משפטים באוניברסיטת תל-אביב.

דיויד היה סטודנט מצטיין וכדי לממן את לימודיו עבד כדייל ב"אל-על". בתום לימודיו הוענק לו רשיון לעריכת דין, ותוך זמן קצר נחשב לאחד מעורכי הדין הפלילים הטובים ביותר.

לאחר קבלת ההסמכה פתח יחד עם חברו, עו"ד רפאל גרוס, משרד עורכי דין בתל-אביב.

ההצלחה לא אחרה לבוא - למשרד הגיעו תיקים מעניינים ואיתם גם פרסום בעיתונות ופרגון מצד הקולגות.

טוב ליבו ורגישותו למצוקת הזולת לא עזבוהו גם כאשר פתח לו משרד משלו, ולעיתים קרובות מימן מכיסו דמי ערבות ללקוחות שלא הצליחו לגייס בעצמם את הסכום הדרוש.

משפחתו

בשנת 1978 נשא דיוויד לאישה את לי לבית יעקובי.
הם היו נשואים כארבע שנים טרם נפילתו.
"הוא היה האביר על הסוס הלבן שלי."

פגשתי אותו באוניברסיטה. הייתי ממש בסוף התיכון, הוא למד
משפטים. מבטינו הצטלבו. הוא הזמין אותי לפגישה ואני זוכרת
שאמרתי לאימא שלי 'אני אתחתן איתו'. אחרי חצי שנה
התחתנו. דיוויד פתח משרד עורכי דין, אני הייתי עתודאית."

יום נפילתו

עם פרוץ מלחמת "שלום הגליל" קיבל דיויד טלפון בהול מיחידתו

669. הוא יצא מביתו, ב-5 ביוני 1982, והתייצב ביחידתו ללא היסוס.

ביומה השני של המלחמה, ב-6.6.1982, יצא דיויד למשימת פינוי

פצועים שהסתיימה בטרגדיה נוראה.

מסוק האנפה שלהם הוזנק לנקודת ציון, שנקראה 'ציר אפילפסיה.

במפת הקוד היו שתי נקודות שונות שנקראו באותו השם.

החיילים הפצועים המתינו למסוק האנפה וצוות הפינוי בנקודה אחת,

ואילו המסוק שהוזנק לחלצם טס לנקודה השנייה.
הטייסים לא מצאו את הפצועים והחלו להסתובב באזור נבטיה
ולחפשם. בעודם מחפשים את הפצועים, תותח נ"מ הפיל את המסוק
וכל צוות המסוק נהרג במקום.

במשך כשבוע הוכרז כל צוות המסוק כנעדר. לאחר כשבוע ומאמצי
חיפוש גדולים מצד יחידת 669 נמצאו הגופות והובאו למדינת
ישראל. דיויד הובא לקבורה בהלוויה רבת משתתפים בראשון
לציון, העיר בה התגורר יחד עם רעייתו לי טורסטון.

מלחמת "שלום הגליל"

מלחמת לבנון הראשונה, או בשמה הרשמי בתחילה: מבצע "שלום הגליל" (מבצע של"ג), התרחשה ברובה בשטח לבנון בין ישראל לסוריה ולארגוני טרור פלסטיניים, שישבו בלבנון וביצעו פיגועים בישראל.

המלחמה פרצה בתגובה על הפגזות חוזרות ונשנות מצד מחבלים פלסטינים בלבנון על תושבי גבול הצפון, כשהעילה המיידית

**תהליך חלוקת
את המעדנה**

- ברצועת הביטחון בלבנון -

<p>יוני - אנוסט</p> <p>טקסים ביחידות</p> <ul style="list-style-type: none"> • משרתי הקבע • טובדי צה"ל • נכי צה"ל <p>הטקסים יתקיימו בפקודים, באגפים ובזרועות</p>	<p>יוני - אנוסט</p> <p>הענקה אישית</p> <ul style="list-style-type: none"> • משפחות שכולות • משפחות נכים • עובדי מוסדות נותנים <p>• נכי צה"ל שמחמת נכותם אינם יכולים להגיע לטקס ביחידות</p>	<p>ליווי</p> <p>טקס הענקת האות הראשון</p> <p>טקס צבאי רשמי בו יוענק את המעדנה לרמטכ"ל כנצי צה"ל</p>
<p>סינת את המעדנה</p> <p>— צבעי דגל ישראל — צבעי דגל לבנון</p> <p>■ נכמעים ואכידות בנפש / עוז הלחימה ■ לחמה בשטח רוי צמחיה ■ פעילות מבצעית ממושכת וצבע המוצבים</p>		<p>אנוסט ואינר</p> <p>חלוקה בדואר</p> <p>חלוקת האותות למאות אלפי משרתי מילואים</p>

*אנשי צה"ל יקבלו את האות בטקס רשמי בראשות שר הביטחון והרמטכ"ל עד תחילת חודש יולי

הייתה התנקשות של מחבלים פלסטינים בשגריר ישראל בבריטניה, שלמה ארגוב שנפצע קשה. המבצע התחיל ב- 6 ביוני 1982 והתגלגל למלחמה. לאחר המלחמה, הוענק את מערכת שלום הגליל לחיילים ששירתו בתקופה זו.

הספדים

נתן עמית שופט בית המשפט השלום בתל אביב –
"נועם הליכותיו של דיויד, נימוסיו היפים, האנושיות ויחד איתם
הידע המשפטי ותכלית טיעונו כבשו את ליבנו.."

מנחם בגין ראש הממשלה-

"אישך הטוב מסר נפשו על מטרה צודקת ואצילה להבטיח חיים
ושלום, שמו ינון לעד בתולדות באומה דמותו תהיה למופת מדור
לדור."

הספדים

ד"ר אשר מעוז אוניברסיטת תל אביב - "רוצה אני שתדעי כי דיויד היה נאהב ונערץ על כל מכריו, זכרו יהיה נצור עמנו ומזיכרון זה נשאב כולנו אומץ להתמודד. הערכתי בדיויד את טוב ליבו, את החיוך הנצחי הנסוך על פניו ואת השקט הנפשי שהיה עצור בו."

מפקד יחידה 669 רמי כהן - "דיויד הצטיין בצניעותו, יושרו ושלוותו החיצונית. עשה את כל המוטל עליו בהתנדבותו ללא סייג. אתה יחיד ומיוחד לעולם לא נשכח אותך."

הספדים

געגועים לאהובי דיוד טורסטון.

עברו 30 שנים מאז נהרגת, 30 שנים, ומשנה לשנה זה תמיד קשה יותר, הרבה יותר. דיוד, העולם השתנה והעולם עוד ישתנה, אך אתה תמיד תישאר צעיר בן 29, חתיך אמיתי עם עיניים ירוקות הנוצצות מאהבה, עורך דין מצליח, רומנטיקן חסר תקנה ואהוב ליבי. מודה לך על כל רגע ורגע שהיינו יחד, על האהבה הרבה שהרעפת עלי, על החוויות הרבות והמיוחדות שעברנו יחד, ויותר מכל על כל מה שלימדת אותי, ולימדת המון.

יצאת מביתנו בחיפזון ב-5 ביוני 1982 אחרי שקיבלת טלפון בהול מיחידתך 669 שאותה מאד אהבת. חיבבת ונשיקת אותי לשלום עם הבטחה שאתה חוזר תוך יומיים. לרגע לא חשבתי כי זה יהיה המפגש האחרון שלנו שישנה את חיי לעד.

נהרגת ביום ראשון 6 ביוני, שבוע לפני יום הולדתי ה-22, כשיצאת עם חבריך למשימת חילוץ פצועים בנבטייה שבבלבנון. המסוק בו טסת לא הגיע ליעדו כתוצאה ממפות ניווט שגויות, ובמקום להגיע ולהציל את הפצועים שחיכו לכם בשטח, הגעתם הישר לשטחו של האויב. טיל אחד בודד שנורה לעבר המסוק, הצליח לפוצץ אותו באוויר ולהרוג אותך ואת חבריך לצוות. צוות המסוק הוכרז נעדר כשאיש באמת לא ידוע איפה אתה ומה עלה בגורלך ובגורלך חבריך.

בכל הימים הללו קיוויתי כי אולי נשארתי בחיים ולא הפסקתי להילחם כדי שיוציאו צוות לחפש אחריך. לאחר 6 ימים יצא צוות חילוץ מיוחד של 669 שהגיע אל שברי המסוק, וגופות כל הצוות שהיו מוטלת על ההר במקום ההתפוצצות. כשקיבלתי את הידיעה הקשה מכל, הבנתי כי נותרתי לבדי עם הזיכרונות והחלומות שרקמנו יחד ובליט בררה אצטרך להגשימם את הכל בלעדיך.

דיוד שלי, 30 שנים חלפו. עמדתי במשימות רבות הגשמתי המון חלומות, והכי חשוב - יש לי משפחה אוהבת ו-2 ילדים מקסימים שממלאים את ליבי יום יום בגאווה גדולה. אך עם כל ההצלחות והשמחות הרבות המלוות את חיי, אני לא יכולה לשכוח את האהבה הראשונה שלי, אהבה ממבט ראשון, את השנים הנפלאות שהיו לנו יחד ואת האושר הגדול שהענקת לי. בטוחה אני כי אתה המלאך שלנו, צופה עלינו מלמעלה ושומר עלי ועל משפחתי היקרה באהבה גדולה ועם חיוך ענק, חיוך כזה שרק לך היה.

זוכרת, אוהבת ומתגעגעת,
שלך תמיד
לי.

<https://www.ice.co.il/media/news/article/316220>

החיים לאחר הנפילה

לי אלמנתו של דיויד החליטה לאחר השבעה כי תמשיך בחייה, תוך שימור הזיכרון של בעלה. אחת הבחירות של לי הייתה לשמר את שם המשפחה טורסטון גם אם היא תתחתן מחדש.

”אחרי שלוש שנים הכרתי את יאיר עדני, בעלי, ואיתו נולדו לי שני ילדים. כששיר, בתי, הייתה קטנה, היא עלתה לקומה השנייה בבית שבו גרנו ומצאה את הארון עם התמונות. היא באה אלי ואמרה ‘אמא, יש שם תמונה שלך ככלה אבל החתן הוא לא אבא’.

מאז סיפרתי להם על דיויד והם משמרים יחד איתי את הזיכרון ומשתתפים בכל הטקסים. הצלחתי להפוך את האבל לחלק מהבית”.

<https://www.israelhayom.co.il/lifestyle/relationship/article/6110280>

“היינו נשואים כבר כמעט ארבע שנים. אני סיימתי את הלימודים שלי ודיויד הקים משרד עורכי דין והתחיל להתפרסם. ביום ראשון קראו לו לחפש פצועים באזור נבטייה. הצוות הגיע לשם והמסוק חטף טיל נ”מ והתפוצץ באוויר. בהמשך, בשעה שמונה בערב, נשמעה דפיקה בדלת. חברתי עפרה הגיעה כי היינו צריכות ללמוד יחדיו, אבל איתה הגיעו ארבעה קציני צה”ל. לא הבנתי בשנייה הראשונה מה קורה, ואמרתי להם ‘תגידו לי רק שהוא חי’, אבל אז הם נכנסו לבית ואני התחלתי לצעוק, אני זוכרת את הצעקות שלי עד היום. צרחתי ‘תגידו לי שהוא חי’ והם אמרו ‘אנחנו לא יודעים. הוא נעדר, המסוק שלו התפוצץ’”, היא מספרת.

צה”ל מצא את הצוות של דיויד והצליח להביא לה ממנו את טבעת הנישואין והשרשרת שלו.

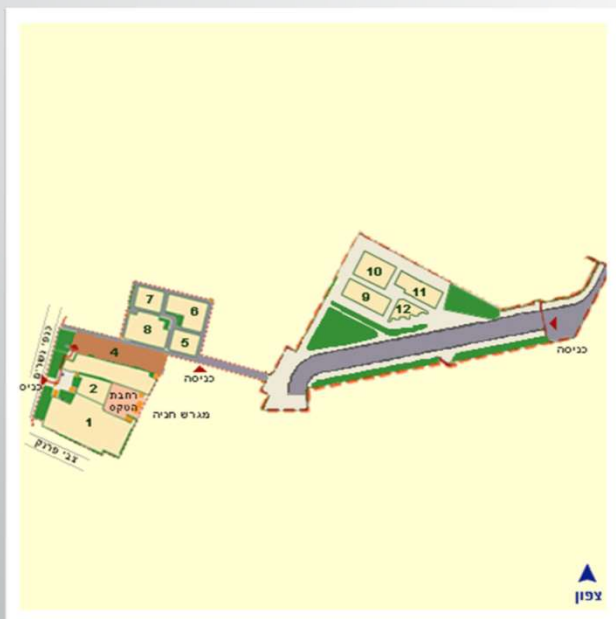
מקום קבורתו

בית העלמין הצבאי ראשון לציון

חלקה: 4

שורה: 3

קבר: 1

יהי זכרו ברוך

בנימה אישית

בתהליך עבודת החקר למדנו על סיפור חייו ודמותו של הנופל דיויד טורסטון, יהי זכרו ברוך, והבנו את החשיבות הגדולה של המשפט "לזכור ולא לשכוח". הלמידה על דיויד ז"ל עוררה בנו תחושת גאווה, לאור מעשיו האמיצים לאורך חייו, והעצימה את תחושת הגאווה בחיילים שלנו, המחרפים את נפשם כדי לשמור על חיינו. למדנו על עצמאותו של דיויד, על ערכיו, שאיפותיו ושנכון המשפט האומר כי "אין דבר העומד בפני הרצון" - למדנו כי כוח הרצון הוא דבר מאוד חשוב להגשמת שאיפותינו.

בית יד לבנים, ראשון לציון

אילו עודנו היה בחיים...

היינו בוחרים לקחת את דיויד לבית יד לבנים ראשון לציון. אנו מאמינים כי אדם כמוהו צריך ללכת למקום עוצמתי, מקום בו יראה כיצד מנציחים וזוכרים אותו. מקום זה ייתן לו תחושת גאווה, סיפוק והבנה שאנחנו חיים בזכותו. הוא יראה את המקום הראוי, שעוצב במיוחד עבור החיילים שלנו, מקום המאחד את כל נופלי העיר מתקומת המדינה, מנציח אותם ועושה ככל שביכולתו על מנת לשמר את זיכרונם לדורי דורות.

שמות המפיקים:

עדן טאדג,

מורל קוצ'רו

ואלדד אלמגור

כיתה: יא'5

בית ספר: רביבים

שנת הפקת המצגת: תשפ"ב 2022

מקורות מידע נוספים:

אתר יזכור

דברי אלמנתו : "החלטתי להמשיך להגשים את החלומות של שנינו"

<https://www.israelhayom.co.il/lifestyle/relationship/article/6110280>

המכתב שכתב לאשתו

<https://www.maariv.co.il/news/israel/Article-582847>

יום הזיכרון בצל הקורונה

<https://www.motke.co.il/%D7%99%D7%95%D7%9D-%D7%94%D7%96%D7%99%D7%9B%D7%A8%D7%95%D7%9F-%D7%91%D7%A6%D7%9C-%D7%94%D7%A7%D7%95%D7%A8%D7%95%D7%A0%D7%94>

חדשות בטוויטר

<https://twitter.com/newsisrael13/status/986492020041682944?lang=he>